

Arrest

nr. 164 794 van 25 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VERBEKE loco advocaat J. BAELDE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Iraakse nationaliteit bezit, van soennitisch Arabische origine bent, en 27 november 1988 in Al Dora (Bagdad) geboren bent. U woonde samen met uw gezin in een huis bij uw oom in de wijk Al Mekanek. In 2006 kochten uw ouders een huis in dezelfde wijk en verhuisde u met uw gezin.

Na het derde middelbaar, rond 2004-2005, stopte u met studeren omdat u moest werken. U ging van start met werken in de al Rashid straat bij een parking die gelegen was naast de bank waar uw vader als bewaker werkte. Na het uitbreken van sektarisch geweld bleef u gedurende enige periode werkloos. Ondertussen leerde een vriend u het beroep van kapper.

In 2006 volgde u een basisopleiding van 45 dagen bij de politie en wilde u er als kapper werken. Uw ouders hadden niet graag dat u bij de politie ging werken en waren tegen deze opleiding gekant. Nadat

u te weten kwam dat u bij de checkpoints tewerkgesteld zou worden, stopte u met de opleiding. Rond 2007 of 2008 startte u met werken als kapper in de zaak van uw vriend. Nadien, in 2011 of 2012, begon u uw eigen kapperszaak dewelke ook gelegen was in de wijk Al Mekanek.

Gedurende de periode dat u als kapper werkte kwamen vele jongeren bij u langs. U had een uiteenlopend cliënteel, waaronder zich ook aanhangers van de emo-cultuur bevonden. Op een avond tussen 10 en 15 mei 2015 kwamen twee mannen naar uw winkel. Ze waren gewapend met een pistool en riepen u tot bij hen. Ze bedreigden u met de dood en zouden uw kapperszaak laten ontploffen indien u emo's nog zou toelaten in uw zaak. U luisterde niet naar hen en behield de emo's tot uw cliënteel. De volgende dag diende u klacht in bij de politie. Nadien vernam u dat de mannen die u bedreigden leden van de sjiiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq (AAH) waren. Enkele dagen nadat u bedreigd werd, werd er een kapper van het kapsalon "Asia" uit uw wijk vermoord. U werd bang en besloot enkele dagen later de inboedel van uw zaak te verkopen. U bleef werken in uw zaak terwijl u de inboedel verkocht.

U verliet Irak op 20 juni 2015 en reisde per vliegtuig met uw eigen paspoort naar Turkije. In Turkije ontmoette u een smokkelaar aan wie u uw paspoort diende te overhandigen. Nadien reisde u met zijn hulp via Griekenland naar België. U kwam op 7 juli 2015 aan in België en vroeg dezelfde dag asiel aan.

Uw vingerafdrukken werden op 25 mei 2015 genomen in Griekenland (Samos).

Ondertussen hebt u vernomen dat de leden van AAH u zullen vermoorden omdat u hen niet gehoorzaamde en Irak zomaar verliet.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een vergunning van uw zaak, een getuigenschrift i.v.m. een opleiding, een kaart van een medisch onderzoek, een voedselrantsoenkaart, uw identiteitskaart, een kopie van de bewonerskaart van uw vader, een nationaliteitsbewijs, een certificaat van een politieopleiding, een briefomslag, foto's i.v.m. uw kapperszaak en een mail van uw advocaat (België).

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Er zijn verder geen aanwijzingen dat u in Irak een reëel risico op ernstige schade loopt. Ook de subsidiaire beschermingsstatus kan u dus niet worden toegekend.

U beweert dat u als kapper heel wat aanhangers van de emo-cultuur onder uw cliënteel had waardoor u bedreigd werd door leden van AAH. Nadat er een andere kapper uit uw wijk vermoord werd, besloot u Irak te verlaten. De door u geschetste gang van zaken is echter niet geloofwaardig.

Vooreerst legt u opmerkelijke tegenstrijdige en incoherente verklaringen af over de laatste weken van uw verblijf in Bagdad. Zo verklaarde u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS dat de kapper uit uw wijk vermoord werd in juni 2015 (zie vragenlijst CGVS punt 5). Echter, tijdens het gehoor bij het CGVS gaf u aan dat u tussen 10 en 15 mei 2015 bedreigd werd, enkele dagen nadien een kapper werd vermoord en verklaart u meerdere keren dat deze kapper in mei 2015 werd vermoord (zie gehoorverslag CGVS p. 16-17;20/24). Geconfronteerd met het feit dat u tijdens het invullen van de vragenlijst verklaarde dat deze persoon in juni werd vermoord, biedt u geen uitleg voor deze tegenstrijdigheid maar geeft u opnieuw aan dat hij in mei vermoord werd (zie gehoorverslag CGVS p. 17/24). Ook het verdere verloop van uw verblijf in Bagdad blijkt incoherent te zijn. Zo verklaart u dat u enkele dagen nadat u bedreigd werd door aanhangers van AAH, vernam dat een andere kapper vermoord werd, u in enkele dagen tijd de inboedel van uw kapperszaak verkocht en Irak een week nadien verliet (zie gehoorverslag CGVS p.16;20/24). Dit komt niet overeen met het feit dat u aangeeft dat de bedreigingen tussen 10 en 15 mei plaatsvonden en u Irak pas op 20 juni verliet. U geeft dan ook aan dat u minstens vijf weken na de bedreiging nog in Bagdad verbleef, wat niet overeenkomt met de beschrijvingen die u geeft van wat u gedurende deze tijdspanne hebt gedaan. U werd meermaals gewezen op het onduidelijk en incoherent verloop van de laatste weken van uw verblijf maar bleef vaag en was niet in staat om hier een verduidelikend antwoord op te bieden (zie gehoorverslag CGVS p.20/24). Daarnaast beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat uw vingerafdrukken in Griekenland werden genomen op 25 mei 2015 (zie blauwe map). Ook dit element spreekt uw verklaringen omtrent de laatste periode van uw verblijf in Bagdad tegen. Gezien uw vingerafdrukken reeds op 25 mei 2015 werden genomen, is het onmogelijk dat u Irak pas op 20 juni 2015 verliet (zie gehoorverslag CGVS p.20-21/24 en verklaring DVZ punt 33) en toont dit aan dat u eerder uit Irak vertrok dan u beweerde. Geconfronteerd met deze informatie, stelde u dat u er zeker van bent dat uw vingerafdrukken op 25 juni in Griekenland werden genomen (zie gehoorverslag CGVS p.21/24), maar kan het CGVS hier geen geloof aan hechten.

Uit bovenstaande blijkt dat u incoherente, onduidelijke en bedrieglijke verklaringen aflegde betreffende de laatste periode van uw verblijf in Bagdad, wat uw geloofwaardigheid betreffende de incidenten die gedurende deze periode zouden hebben plaatsgevonden aantast.

Ook uw verdere verklaringen omtrent de bedreigingen die u zou ondervonden hebben en de moord op de kapper konden niet overtuigen. Verschillende elementen ondermijnen immers verder uw verklaringen. Zo bent u onduidelijk over het feit hoe u te weten kwam wie de twee gewapende mannen waren die u bedreigd zouden hebben in uw kapsalon. Zij zouden u immers niet hebben verteld dat ze tot AAH behoorden. Nadat u rondvraag deed bij andere mensen, zoals klanten, zou u te weten zijn gekomen dat zij tot AAH behoorden. Het is dan ook eigenaardig dat u nadien verklaarde dat u niemand zou verteld hebben dat u bedreigd werd. U gewezen op het feit dat u eerder aangaf dat u rondvraag had gedaan naar deze mensen, gaf u aan dat u dit bij goede vrienden had gedaan. Nadien gaf u aan dat u ook goede klanten contacteerde. Verder was u niet in staat de namen van de personen die u bedreigden op te geven (zie gehoorverslag CGVS p.17;21/24). Daarnaast verwees u naar de moord op de kapper die zou hebben plaatsgevonden en waarna u zou hebben besloten om Irak te verlaten. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS gaf u aan dat deze kapper ook door AAH zou zijn bedreigd en hij nadien door hen werd vermoord (zie vragenlijst CGVS punt 5). Het is dan ook opmerkelijk dat u tijdens het gehoor dat plaatsvond bij het CGVS verklaart dat u niet weet of hij voordien ook werd bedreigd en u dit nooit had gehoord (zie gehoorverslag CGVS p.18/24), wat tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen. Ook gaf u aan dat u zich louter baseert op vermoedens wanneer u stelt dat de kapper door aanhangers van AAH werd vermoord (zie gehoorverslag CGVS 17-18/24). Daarnaast verklaarde u dat u na de moord op de kapper schrik zou gekregen hebben en besloot u om Irak te verlaten. Het gegeven dat u in eerste instantie verder zou gewerkt hebben in uw kapsalon na de bedreigingen en na de moord op de kapper tasten verder uw vrees aan. Bovendien geeft u aan dat u gedurende deze periode nog steeds emo's toeliet in uw zaak (zie gehoorverslag CGVS p.16-17;21/24). Ook gaf u, behalve uw verklaring dat u zich gedurende deze periode enkel tussen uw werk en huis zou begeven hebben en nergens anders naartoe ging, geen enkele blijk van voorzorgsmaatregelen die u zou genomen hebben (zie gehoorverslag CGVS p.21/24). **Verder gaf u aan geen andere problemen met milities te hebben ondervonden gedurende de laatste weken van uw verblijf in Bagdad terwijl u nog enkele dagen in uw kapperszaak werkte, emo's toeliet tot uw zaak en steeds op hetzelfde adres verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.20-22/24). Het feit dat u desondanks bovenstaande argumenten beweert dat u bedreigd werd en er een kapper door AAH werd vermoord waarna u besloot Irak te verlaten ondermijnen uw asielrelaas en uw gegronde vrees voor vervolging ten zeerste.**

Verder verklaarde u dat u klacht neerlegde bij de politie maar legde u tot op heden geen enkel document voor dat dit kan aantonen. Echter, gezien bovenstaande argumenten, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de klacht die u ten gevolge van deze ongeloofwaardige feiten zou hebben ingediend en zou dit de appreciatie van uw asielrelaas geenszins wijzigen (zie mail advocaat groene map en gehoorverslag CGVS p. 18;23/24). Daarenboven dient het CGVS hierbij te verwijzen dat uit bijgevoegde informatie blijkt dat valse documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Irak (zie blauwe map).

Verder dient het CGVS op te merken dat u in eerste instantie verzweeg een politieopleiding te hebben gevolgd in Bagdad in 2006. Pas nadat het CGVS dit document opmerkte wanneer u op zoek was naar een briefomslag in uw map, gaf u aan dat u een politieopleiding volgde. U gevraagd waarom u niet eerder vermeldde dat u deze opleiding volgde, gaf u aan dat het geen belang voor u had en niets te maken had met de door u ingeroepen asielmotieven (zie gehoorverslag CGVS p.14-15/24). Gezien u de inspanning deed dit document zorgvuldig te bewaren en tot bij u in België te brengen, bestaat dan ook het vermoeden dat u bepaalde zaken wilt achterhouden voor het CGVS. Dit geldt ook voor het ontbreken van uw paspoort. **U verklaarde dat u uw paspoort aan de smokkelaar diende te overhandigen na aankomst in Turkije (zie gehoorverslag CGVS p. 3;21-22/24). Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, komt weinig overtuigend over. Het CGVS vermoedt dan ook ten sterkste dat u uw paspoort bewust achterhoudt om de daarin vervatte reisweg en andere informatie te verhullen. Verder legde u geen enkel document neer ter ondersteuning van de door u beweerde reisweg.**

Gezien het door u aangehaalde asielrelaas omwille van bovenstaande elementen ongeloofwaardig wordt geacht en u aangeeft verder geen problemen te hebben ondervonden in Irak, is het CGVS van oordeel dat u geen gegronde vrees voor vervolging koestert. Als gevolg van bovenstaande vaststellingen kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse

landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De andere door u voorgelegde documenten veranderen niets aan de appreciatie van het CGVS. De voorgelegde identiteitsdocumenten bevestigen hoogstens uw identiteit, nationaliteit, en herkomst. Die zaken staan hier momenteel niet ter discussie. Hetzelfde geldt voor de documenten in verband met kapperszaak. Deze bevestigen hoogstens uw professionele bezigheden. Geen van deze documenten spreekt zich uit over uw vrees voor vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Hij stelt afkomstig te zijn van de wijk Al Dora in Bagdad, waar de veiligheidssituatie in tegenstelling met wat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) voorhoudt precair is.

Verzoeker citeert uit de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van oktober 2014. Tot op heden is de richtlijn van UNHCR dat bescherming hoogstwaarschijnlijk nodig is. Bescherming dient aldus de regel te zijn en het gebrek aan bescherming de uitzondering.

Dat de sjiiitische milities de soennitische burgerbevolking viseren maakt dat verzoeker des te meer in het vizier komt. Verzoeker citeert uit de bestreden beslissing en uit enkele persartikels en rapporten. Hij leidt hieruit af dat hij als soenniet bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade.

Verder vormt dit volgens hem slechts het topje van de ijsberg. Dagelijks wordt bericht over de vele aanslagen die er plaatsvinden. Bovendien zijn er uiteraard nog vele aanvallen die niet in de media verschijnen doch wel plaatsvinden.

Verzoeker verwijst naar de website www.iraqbodycount.org en haalt bij wijze van voorbeeld aan dat er op 12 en 13 januari 2016 respectievelijk 9 en 10 mensen werden gedood in Bagdad.

Verzoeker kan niet rekenen op bescherming vanwege zijn overheid. Deze is zelf mee verantwoordelijk voor de mensenrechtenschendingen. Verder verwijst verzoeker naar informatie omtrent het corrupte karakter van de Iraakse samenleving.

Verzoeker concludeert dat het absurd is om te beweren dat hij als soenniet geen enkel risico op ernstige schade loopt bij een terugkeer naar Bagdad.

2.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): de voormelde informatie van UNHCR (bijlage 3), persartikels (bijlagen 4-6, 8-11), informatie van Amnesty International (bijlage 7), een uitprint van de website www.iraqbodycount.org (bijlage 12) en informatie over corruptie in Irak (bijlage 13).

2.1.3. Verzoeker legt op 23 februari 2016 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7): een geschreven verklaring van verzoeker (bijlage 1), foto's (bijlage 2) en chatberichten (bijlage 3). Verzoeker wenst hiermee de Raad in kennis te stellen "*van het feit dat diens homoseksuele geaardheid eveneens aan de grondslag ligt van zijn gegronde vrees om terug te keren naar zijn land van herkomst*".

Daarnaast stelt verzoeker over videobeelden te beschikken van verschillende ontploffingen in Bagdad, geeft hij aan deze op verzoek te kunnen neerleggen en legt hij een lijst neer met de vermeldingen van de plaats en het tijdstip van de ontploffingen.

2.2.1. Waar verzoeker per aanvullende nota van 23 februari 2016 plots aanvoert homoseksueel te zijn, ter staving hiervan enkele stukken (een geschreven verklaring, enkele onvertaalde chatsessies en expliciet fotomateriaal) neerlegt en stelt op deze basis vervolging te vrezen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker mocht aldus worden verwacht dat hij een dermate essentieel element als zijn op heden voorgehouden homoseksuele geaardheid eerder gedurende zijn asielprocedure zou hebben gemeld.

Hoewel inzake een verklaarde homoseksuele geaardheid begrip kan worden opgebracht voor het feit dat deze niet wordt aangebracht bij de eerste gelegenheid (*in casu* de vragenlijst) die wordt geboden om de vervolgingsgronden toe te lichten (*cf.* HvJ 2 december 2014, C-148/13 - C-150/13, *A, B en C tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, § 72), wordt evenwel geen dienstige reden aangereikt waarom dit bijzonder element van verzoekers persoonlijkheid niet tijdens het gehoor ten gronde op het CGVS werd aangereikt; zeker gelet op de waarborgen inzake privacy en vertrouwelijkheid tijdens dit gehoor.

De voormelde, op 23 februari 2016 aangevoerde vrees voor vervolging, betreft in essentie een geheel nieuwe vervolgingsgrond die volledig los staat van de elementen van verzoekers asielaanvraag die werden aangebracht voor en beoordeeld door het CGVS. Verzoeker maakt niet aannemelijk waarom hij deze vrees en deze vervolgingsgrond niet eerder in de procedure had kunnen aanbrengen. Verder geeft hij geen afdoende uitleg voor het gegeven dat hij deze vervolgingsgrond niet aanbracht in het onderhavige verzoekschrift en kunnen zijn verklaringen dienaangaande niet worden aanzien als een argumentatie ter adstructie van zijn kritiek op de bestreden beslissing zoals verwoord in het verzoekschrift of als antwoord op de argumenten van verweerder.

De aangebrachte vrees voor vervolging ingevolge zijn geaardheid, kan niet worden aanzien als een 'nieuw element' in de zin van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet. Het aanbrengen van totaal nieuwe gegevens die niet als 'nieuw element' kunnen worden aanzien, die in wezen een nieuwe grond voor vervolging betreffen en die – door toedoen van verzoeker – aldus niet door het CGVS konden worden onderzocht en beoordeeld tijdens de administratieve behandeling van de asielaanvraag, zou er immers toe kunnen leiden dat de Raad bij gebrek aan onderzoeksbevoegdheid telkenmale verplicht zou zijn om de bestreden beslissing te vernietigen wanneer een asielzoeker een nieuwe vrees en een nieuwe vervolgingsgrond aanbrengt in het kader van diens beroepsprocedure.

Gelet op het voorgaande wordt verzoekers aanvullende nota overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet uit de debatten geweerd voor zover deze betrekking heeft op de hierin aangevoerde vrees voor vervolging ingevolge verzoekers geaardheid.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.4. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing volledig ongemoeid laat waar inzake zijn concrete vluchtmotieven wordt gemotiveerd:

“U beweert dat u als kapper heel wat aanhangers van de emo-cultuur onder uw cliënteel had waardoor u bedreigd werd door leden van AAH. Nadat er een andere kapper uit uw wijk vermoord werd, besloot u Irak te verlaten. De door u geschetste gang van zaken is echter niet geloofwaardig.

Vooreerst legt u opmerkelijke tegenstrijdige en incoherente verklaringen af over de laatste weken van uw verblijf in Bagdad. Zo verklaarde u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS dat de kapper uit uw wijk vermoord werd in juni 2015 (zie vragenlijst CGVS punt 5). Echter, tijdens het gehoor bij het CGVS gaf u aan dat u tussen 10 en 15 mei 2015 bedreigd werd, enkele dagen nadien een kapper werd vermoord en verklaart u meerdere keren dat deze kapper in mei 2015 werd vermoord (zie gehoorverslag CGVS p. 16-17;20/24). Geconfronteerd met het feit dat u tijdens het invullen van de vragenlijst verklaarde dat deze persoon in juni werd vermoord, biedt u geen uitleg voor deze tegenstrijdigheid maar geeft u opnieuw aan dat hij in mei vermoord werd (zie gehoorverslag CGVS p. 17/24). Ook het verdere verloop van uw verblijf in Bagdad blijkt incoherent te zijn. Zo verklaart u dat u enkele dagen nadat u bedreigd werd door aanhangers van AAH, vernam dat een andere kapper vermoord werd, u in enkele dagen tijd de inboedel van uw kapperszaak verkocht en Irak een week nadien verliet (zie gehoorverslag CGVS p.16;20/24). Dit komt niet overeen met het feit dat u aangeeft dat de bedreigingen tussen 10 en 15 mei plaatsvonden en u Irak pas op 20 juni verliet. U geeft dan ook aan dat u minstens vijf weken na de bedreiging nog in Bagdad verbleef, wat niet overeenkomt met de beschrijvingen die u geeft van wat u gedurende deze tijdspanne hebt gedaan. U werd meermaals gewezen op het onduidelijk en incoherent verloop van de laatste weken van uw verblijf maar bleef vaag en was niet in staat om hier een verduidelikend antwoord op te bieden (zie gehoorverslag CGVS p.20/24). Daarnaast beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat uw vingerafdrukken in Griekenland werden genomen op 25 mei 2015 (zie blauwe map). Ook dit element spreekt uw verklaringen omtrent de laatste periode van uw verblijf in Bagdad tegen. Gezien uw vingerafdrukken reeds op 25 mei 2015 werden genomen, is het onmogelijk dat u Irak pas op 20 juni 2015 verliet (zie gehoorverslag CGVS p.20-21/24 en verklaring DVZ punt 33) en toont dit aan dat u eerder uit Irak vertrok dan u beweerde. Geconfronteerd met deze informatie, stelde u dat u er zeker van bent dat uw vingerafdrukken op 25 juni in Griekenland werden genomen (zie gehoorverslag CGVS p.21/24), maar kan het CGVS hier geen geloof aan hechten. ***Uit bovenstaande blijkt dat u incoherente, onduidelijke en bedrieglijke verklaringen aflegde betreffende de laatste periode van uw verblijf in Bagdad, wat uw geloofwaardigheid betreffende de incidenten die gedurende deze periode zouden hebben plaatsgevonden aantast.***

Ook uw verdere verklaringen omtrent de bedreigingen die u zou ondervonden hebben en de moord op de kapper konden niet overtuigen. Verschillende elementen ondermijnen immers verder uw verklaringen. Zo bent u onduidelijk over het feit hoe u te weten kwam wie de twee gewapende mannen waren die u bedreigd zouden hebben in uw kapsalon. Zij zouden u immers niet hebben verteld dat ze tot AAH behoorden. Nadat u rondvraag deed bij andere mensen, zoals klanten, zou u te weten zijn gekomen dat zij tot AAH behoorden. Het is dan ook eigenaardig dat u nadien verklaarde dat u niemand zou verteld hebben dat u bedreigd werd. U gewezen op het feit dat u eerder aangaf dat u rondvraag had gedaan naar deze mensen, gaf u aan dat u dit bij goede vrienden had gedaan. Nadien gaf u aan dat u ook goede klanten contacteerde. Verder was u niet in staat de namen van de personen die u bedreigden op te geven (zie gehoorverslag CGVS p.17;21/24). Daarnaast verwees u naar de moord op de kapper die zou hebben plaatsgevonden en waarna u zou hebben besloten om Irak te verlaten. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS gaf u aan dat deze kapper ook door AAH zou zijn bedreigd en hij nadien door hen werd vermoord (zie vragenlijst CGVS punt 5). Het is dan ook opmerkelijk dat u tijdens het gehoor dat plaatsvond bij het CGVS verklaart dat u niet weet of hij voordien ook werd bedreigd en u dit nooit had gehoord (zie gehoorverslag CGVS p.18/24), wat tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen.

Ook gaf u aan dat u zich louter baseert op vermoedens wanneer u stelt dat de kapper door aanhangers van AAH werd vermoord (zie gehoorverslag CGVS 17-18/24). Daarnaast verklaarde u dat u na de moord op de kapper schrik zou gekregen hebben en besloot u om Irak te verlaten. Het gegeven dat u in eerste instantie verder zou gewerkt hebben in uw kapsalon na de bedreigingen en na de moord op de kapper tasten verder uw vrees aan. Bovendien geeft u aan dat u gedurende deze periode nog steeds emo's toeliet in uw zaak (zie gehoorverslag CGVS p.16-17;21/24). Ook gaf u, behalve uw verklaring dat u zich gedurende deze periode enkel tussen uw werk en huis zou begeven hebben en nergens anders naartoe ging, geen enkele blijk van voorzorgsmaatregelen die u zou genomen hebben (zie gehoorverslag CGVS p.21/24). **Verder gaf u aan geen andere problemen met milities te hebben ondervonden gedurende de laatste weken van uw verblijf in Bagdad terwijl u nog enkele dagen in uw kapperszaak werkte, emo's toeliet tot uw zaak en steeds op hetzelfde adres verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.20-22/24). Het feit dat u desondanks bovenstaande argumenten beweert dat u bedreigd werd en er een kapper door AAH werd vermoord waarna u besloot Irak te verlaten ondermijnen uw asielrelaas en uw gegronde vrees voor vervolging ten zeerste.**

Verder verklaarde u dat u klacht neerlegde bij de politie maar legde u tot op heden geen enkel document voor dat dit kan aantonen. Echter, gezien bovenstaande argumenten, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de klacht die u ten gevolge van deze ongeloofwaardige feiten zou hebben ingediend en zou dit de appreciatie van uw asielrelaas geenszins wijzigen (zie mail advocaat groene map en gehoorverslag CGVS p. 18;23/24). Daarenboven dient het CGVS hierbij te verwijzen dat uit bijgevoegde informatie blijkt dat valse documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Irak (zie blauwe map).

Verder dient het CGVS op te merken dat u in eerste instantie verzweeg een politieopleiding te hebben gevolgd in Bagdad in 2006. Pas nadat het CGVS dit document opmerkte wanneer u op zoek was naar een briefomslag in uw map, gaf u aan dat u een politieopleiding volgde. U gevraagd waarom u niet eerder vermeldde dat u deze opleiding volgde, gaf u aan dat het geen belang voor u had en niets te maken had met de door u ingeroepen asielmotieven (zie gehoorverslag CGVS p.14-15/24). Gezien u de inspanning deed dit document zorgvuldig te bewaren en tot bij u in België te brengen, bestaat dan ook het vermoeden dat u bepaalde zaken wilt achterhouden voor het CGVS. Dit geldt ook voor het ontbreken van uw paspoort. U verklaarde dat u uw paspoort aan de smokkelaar diende te overhandigen na aankomst in Turkije (zie gehoorverslag CGVS p. 3;21-22/24). Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, komt weinig overtuigend over. Het CGVS vermoedt dan ook ten sterkste dat u uw paspoort bewust achterhoudt om de daarin vervatte reisweg en andere informatie te verhullen. Verder legde u geen enkel document neer ter ondersteuning van de door u beweerde reisweg."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Zij volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

Verzoeker stelt wel dat aan hem bescherming moet worden toegekend op basis van zijn religie als soenniet. Verzoeker wijst in deze op informatie over het verhoogde risico dat soennieten in Irak en Bagdad lopen om slachtoffer te worden van bepaalde misbruiken en mensenrechtenschendingen. Waar hij kan worden bijgetreden dat soennieten aldaar een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, dient echter te worden opgemerkt dat hij niet aantoonde en dat uit de informatie in het dossier evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog zou zijn dat verzoeker, louter ingevolge het gegeven dat hij soenniet is en ingevolge een aanwezigheid in Bagdad, zou dreigen te worden vervolgd of geïsoleerd. Dit geldt des te meer nu verzoeker in de vragenlijst van het CGVS, zoals opgenomen in het administratief dossier, geen melding maakte van het gegeven dat hij louter omdat hij soenniet is problemen zou dienen te vrezen. Bij het CGVS maakte verzoeker weliswaar op algemene wijze melding van sektarische problemen en van het risico voor soennieten om bepaalde feiten te ondergaan (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2-8), doch maakte hij nergens enige concrete melding van problemen die hij in dit kader zelf zou hebben ondergaan. Bovendien ontkende hij in de voormelde vragenlijst van het CGVS dat hij, benevens zijn hoger ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, ooit andere problemen kende. Daarenboven bevinden zich nog tal van verzoekers naaste familieleden zich in Bagdad (*ibid.*, p.10-11). Ook in hun hoofde maakte verzoeker geen melding van concrete, ernstige, aan hun religie en de veiligheidssituatie gelinkte problemen. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij louter ingevolge zijn profiel als soenniet problemen zou riskeren bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de informatie zoals toegevoegd aan het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden minder gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjjiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied

dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad verder opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoeker, louter omwille van het gegeven dat hij soenniet is, in Bagdad, een reëel risico zou lopen op ernstige schade louter omwille van zijn aanwezigheid. Er bevinden zich nog tal van verzoekers naaste familieleden zich in Bagdad en ook in hun hoofde maakte verzoeker geen melding van concrete, ernstige, aan hun religie en de veiligheidssituatie gelinkte problemen.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het "Upper Tribunal" (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk op grond van dezelfde feitelijke vaststellingen als deze in voornoemde landeninformatie tot de conclusie komt dat er in de stad Bagdad geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn (*AA (Article 15(c)) Iraq CG*, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>, punt 118 e.v.).

Daarnaast heeft het EHRM zijn standpunt bevestigd omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak. Het EHRM heeft daarbij gesteld dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak sinds juni 2014 verslechterd is, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, *J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, § 53, § 54, § 55).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS